

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Dux immitis à milite citatus ad diuinum tribunal, dicto die, & horâ
moritur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

C A P V T X X X I X.

Ob eiusmodi citationes à Deo exauditas, magno diuinorum iudiciorum metu affici debere alijs iniuriosos, cuiuscung, status aut conditionis sint.

T etiam exemplum faciat Deus, & grandes grandium iniurias, similis exitus metu, refrænet, sæpe preces & vota citationesque exaudit eorum, qui vel à Principibus aut iudicibus iniustē damnati, per vim, ad mortem trahuntur, vel atrocem calumniã patiuntur, à qua eos alius nemo defendit. Itaque, intra conditum certum tempus, aliqui ita citati è vita extruduntur, iudicij sui iudicium subituri; qui alioquin adhuc diu superuixissent. Longanimis quidem est Deus, & dormire multis videtur, sed sæpe etiam repenti, & in furore, arguit peccatores; præsertim cum innocentia iustitiæque oppressa ad eum de terra clamat. Qua de causa Psaltes ait: *Cum innocarem, exaudiuit me Deus iustitia mea.* Et multi sunt, qui vim passi Dei manum, non irritis votis, inuocauerunt, atque idcirco, nunc, in cælo, canunt: *Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua, inter quæ est illud: Quoniam fecisti iudicium meum & causam meam: sedisti super thronum, qui iudicas iustitiam.* Nam quia iudices sæpe vel ignoratione errant; vel affectu præcipitant sententiam; vel dubia pro certis arripiunt; vel probabilem contrarij metū dissimulant; meritò & ipsi à supremo omnium Iudice Deo, cum iudicijs, iustitiisque suis, iudicantur; atque extra ordinem plectuntur, qui alios, contra ordinem, tyrannica crudelitate puniuerunt.

Huius rei, præter superius commemorata exempla, vtile erit & alia recensere. Atque vt, modò dicto militi reo, militem innocentem opponam, narrat Guilhelmus Ferdinandus ab Effrem de Germano milite, iuvene, si ætatem spectes; si ingenium, faceto; eum, cum horâ constitutâ, ad excubias vocaretur; in militum corona stantem, per iocum, dixisse: *Redeunt ad nos excubie, utinam pecunia nuncijs rediret!* Quàm multis iocari capitale fuit! Neque enim animus dicentis & auris audientis semper folent consentire. Adfuit ergo, inter commilitones, etiam tribu-

Ccc

norum

I.

Psal. 4. 2d

Psal. 9. 10

II.

Gulielm.
Ferdin. ab
Ephrem. in
Manuali Po-
litico. lib. 5.
part. 3.

norum aliquis, qui exceptum hoc verbum, tanquam seditiosum, ad archifratregum retulit. Concilium illico vocatur. Trahitur in crimen vox ioco prolata. Censetur miles tumultũ facere voluisse. Capitur. torquetur. capitis damnatur. Non illum excusatio, non innocẽtia iauat. Ergo videns nihil prodesse, quidquid obtenderet, quod obtestaretur; inuitabili iam morte, vociferari incipit & magnis clamoribus Capitaneum citare, præsentiq̃ue diem dicere. *Post tres hebdomades, inquit, hac ipsa noctis hora, reddes Deo iusto rationẽ, de sanguine meo.* Sed quasi ventis locutus esset, ita neglectus, hora noctis duodecima, strangulatus, orto die, ad terrorem reliquorum, cum titulo seditiosi in præsordijs affixo, expositus est. Ex ea hora Capitaneus consternatus, semper in metu vixit. Elapso termino hebdomadum, ipsa rursus hora duodecima noctis, exijt domo, ad excubias visitandas, ac, ferè in puncto temporis eiusdem, è ponte nauali lapsus, submersusque docuit, neque in bello quidem, vbi disciplina seuerior necessaria est, nimis præcipitandum.

III.

Æneas Syl
uius Euro-
peæ histor.
6.43.

Quod militiæ Duci accidit, idem etiam alijs ducibus euenit. Britannia Armorica Franciscus Dux præfuit, qui reducem ex Anglia fratrem Ægidium læsæ maiestatis falsò accusatum, in carcere, barbara immanitate, interemit. Non habuit frater quò confugeret, nisi ad Deum, ad quem prouocauit; effecitque, vt Dux Franciscus, intra breue tempus, de medio sublatus, neque vitam, neque principatum retineret. Nam paulò ante mortem adiurauit vnum è Franciscana familia Patrem, vti iret, fratriq̃ue Duci renunciaret, intra diem quadragesimum, ei, coram summo iudice Deo, causam esse peragendam, ac proinde se sisteret. Franciscanus mandato obsequens, ad Ducem, in finibus Normannia, morantem profectus, fratris mortem & prouocationem denunciauit. Ea denunciatione Dux territus, illicò malè habere cepit, &, crescente in dies morbo, ad condictum diem, expirauit. Scilicet, ò Deus, *tu parasti directiones: iudicium & iustitiam in Iacob tu fecisti,* contra fratrem Esau olim, nunc autem, pro fratre, contra Franciscum Ducem; non solum dum *parasti directiones*, hoc est, leges contra homicidium, rectissimas, & ad hominis dirigendos mores, crudelitatemque reprimendam, aptissimas; sed etiam dum contra eundem transgressorem *iudicium & iustitiam* apertissimam exercuisti; neque in annum quidem integrum distulisti. Nimirum, etsi ad tempus patiatur Deus innocentes affligi, cædi, occidi: non obli-

Psal. 98. 4.